

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2021/1092

av den 11 juni 2021

om fastställande av kriterier och förfarande för anmälan av avvikelser från internationella standarder som antagits av Internationella civila luftfartsorganisationen på flygsäkerhetsområdet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Konventionen angående internationell civil luftfart, som undertecknades i Chicago den 7 december 1944 och reglerar den internationella luftfarten (*Chicagokonventionen*), trädde i kraft den 4 april 1947. Genom konventionen inrättades Internationella civila luftfartsorganisationen (*Icao*).
- (2) Unionens medlemsstater är avtalslutande parter i Chicagokonventionen och fördragsslutande stater i Icao, medan unionen har observatörsstatus i vissa Icao-organ.
- (3) I enlighet med artikel 54 i Chicagokonventionen får Icao-rådet anta internationella standarder (*standarder*) och rekommenderade metoder för luftfart och beteckna dem som bilagor till Chicagokonventionen (*Icao-bilagor*), särskilt vad gäller civil flygsäkerhet.
- (4) I enlighet med artikel 90 i Chicagokonventionen ska varje Icao-bilaga eller varje ändring av en Icao-bilaga få verkan inom tre månader efter framläggandet för de fördragsslutande staterna i Icao, eller efter en längre tidsperiod som Icao-rådet får föreskriva, såvida inte en majoritet av Icaos fördragsslutande stater under tiden har låtit registrera sitt ogillande.
- (5) När standarderna har antagits och fått verkan är de bindande för alla fördragsslutande stater i Icao, inbegripet alla medlemsstater i unionen, i enlighet med och inom de gränser som anges i Chicagokonventionen.
- (6) I enlighet med artikel 38 i Chicagokonventionen ska varje fördragsslutande stat i Icao som finner det ogörligt att i alla avseenden efterleva någon standard eller att se till att dess egna föreskrifter eller förfaranden fullständigt sammanfaller med någon standard efter ändring av den senare, eller som bedömer det nödvändigt att anta föreskrifter eller förfaranden som i något visst avseende avviker från vad som fastställts genom en standard, utan dröjsmål underrätta Icao om avvikelserna mellan statens egna föreskrifter eller förfaranden och de som fastställts genom standarden. Vid ändringar av standarder ska varje stat som inte gör erforderliga motsvarande ändringar av sina egna föreskrifter eller förfaranden, inom 60 dagar från det att ändringen av standarden antagits, underrätta Icao-rådet härom eller ange vilka åtgärder den föreslår att vidta.
- (7) Icaos interna regler, särskilt de tidsfrister som Icao fastställt för Icaos fördragsslutande stater för anmälan av avvikelser från standarder, och det antal avvikelser på flygsäkerhetsområdet som ska anmälas varje år gör det svårt att i rätt tid fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar genom ett rådsbeslut på grundval av artikel 218.9 i fördraget för varje avvikelse som ska anmälas. Vidare rör de standarder som Icao-rådet antagit på flygsäkerhetsområdet i stor utsträckning frågor som omfattas av unionens exklusiva befogenhet. Det är därför effektivt och lämpligt att fastställa ett ramverk för de kriterier och förfaranden som ska följas för anmälan av avvikelser från standarder på flygsäkerhetsområdet som omfattas av unionens exklusiva befogenhet, utan att det påverkar medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter enligt Chicagokonventionen.

- (8) Med hänsyn till flygsäkerhetssektorns särdrag jämfört med andra sektorer som hanteras av Icao, särskilt det stora antal standarder som Icao-rådet antagits inom denna sektor och det antal avvikelser som ska anmälas varje år, är detta beslut endast inriktat på flygsäkerhetsområdet, för att effektivisera förfarandena och hantera flera anmälningar på ett effektivt sätt. På Icao-nivå finns standarder för flygsäkerhet främst i Icao-bilagorna 1, 6, 8, 14, 18 och 19. På unionsnivå återspeglas kraven i dessa standarder främst i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 ⁽¹⁾ och i de genomförandeakter och delegerade akter som antagits på grundval av denna, särskilt i kommissionens förordningar (EU) nr 1178/2011 ⁽²⁾, (EU) nr 748/2012 ⁽³⁾, (EU) nr 965/2012 ⁽⁴⁾, (EU) nr 139/2014 ⁽⁵⁾, (EU) nr 452/2014 ⁽⁶⁾, (EU) nr 1321/2014 ⁽⁷⁾ och (EU) 2015/640 ⁽⁸⁾, samt i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005 ⁽⁹⁾ och (EU) nr 376/2014 ⁽¹⁰⁾.
- (9) Detta beslut bör vidare begränsas till de ståndpunkter som ska intas på unionens vägnar inom Icao på områden där unionen har exklusiv befogenhet.
- (10) Avvikelser från standarder som antagits av Icao-rådet kan härröra från unionsrätten till följd av att en ny eller ändrad standard har antagits av Icao-rådet eller till följd av en ändring av unionsrätten. Vad gäller sådana avvikelser bör den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar grundas på en skriftlig handling som kommissionen i god tid förelägger rådet för diskussion och godkännande.
- (11) Avvikelser från standarder som antagits av Icao-rådet på flygsäkerhetsområdet kan också härröra från nationella åtgärder som antagits i enlighet med artikel 71 i förordning (EU) 2018/1139 i händelse av brådskande oförutsedda omständigheter, om dessa åtgärder avviker från standarder och kräver därför en anmälan av avvikelser till Icao i enlighet med artikel 38 i Chicagokonventionen. Det är därför också lämpligt att i detta beslut fastställa det förfarande som ska följas för att definiera sådana avvikelser. Detta förfarande bör, i enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, vara beroende av omfattningen och varaktigheten av de nationella

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 (EUT L 212, 22.8.2018, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1178/2011 av den 3 november 2011 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygande personal inom den civila luftfarten i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 311, 25.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 748/2012 av den 3 augusti 2012 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och anordningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer (EUT L 224, 21.8.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 296, 25.10.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 139/2014 av den 12 februari 2014 om krav och administrativa rutiner för flygplatser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 44, 14.2.2014, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 452/2014 av den 29 april 2014 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygdrift som utförs av operatörer från tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 133, 6.5.2014, s. 12).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1321/2014 av den 26 november 2014 om fortsatt luftvärdighet för luftfartyg och luftfartygsprodukter, delar och anordningar och om godkännande av organisationer och personal som arbetar med dessa arbetsuppgifter (EUT L 362, 17.12.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/640 av den 23 april 2015 om ytterligare luftvärdighetsspecifikationer för en viss typ av drift och om ändring av förordning (EU) nr 965/2012 (EUT L 106, 24.4.2015, s. 18).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 av den 14 december 2005 om upprättande av en gemenskapsförteckning över alla lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet inom gemenskapen och om information till flygpassagerare om vilket lufttrafikföretag som utför en viss flygning, samt om upphävande av artikel 9 i direktiv 2004/36/EG (EUT L 344, 27.12.2005, s. 15).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 av den 3 april 2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG, kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007 (EUT L 122, 24.4.2014, s. 18).

åtgärder som antagits och bör göra det möjligt för medlemsstaterna att utan dröjsmål uppfylla sina internationella skyldigheter enligt artikel 38 i Chicagokonventionen. Förfarandet bör inte påverka de villkor och det förfarande som anges i artikel 71 i förordning (EU) 2018/1139.

- (12) De avvikelser som ska anmälas till Icao bör, i tillämpliga fall, särskilt grundas på den information som tillhandahållits av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet i enlighet med artikel 90.4 i förordning (EU) 2018/1139. Avvikelser bör anmälas i det format som Icao har fastställt i sitt formulär för anmälan av överensstämmelse eller avvikelser (*Form on Notification of Compliance With or Differences*) eller i systemet för elektronisk registrering av avvikelser (*Electronic Filing of Differences*), om Icao så kräver. Om, i enlighet med detta beslut, den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar fastställs i en skriftlig handling som kommissionen förelägger rådet för diskussion och godkännande, bör det i denna handling, där så är lämpligt och från fall till fall, anges huruvida medlemsstaterna bör ges flexibilitet när det gäller anmälan av avvikelserna i fråga. Kommissionen bör vidare sträva efter att börja utarbeta en sådan handling så snart som möjligt för att medge tillräckligt med tid för utarbetandet, inbegripet för eventuella lämpliga samråd på expertnivå.
- (13) Genomförandet av detta beslut bör inte medföra en överträdelse av medlemsstaternas skyldigheter enligt unionsrätten eller deras internationella skyldigheter enligt Chicagokonventionen, särskilt vad gäller efterlevnaden av tidsfristen för anmälan av avvikelser till Icao.
- (14) Detta beslut bör tillämpas under en begränsad tidsperiod, fram till efter det möte i Icao-rådet som följer på nästa Icao-församling, för att ge rådet möjlighet att bedöma detta besluts ändamålsenlighet och, på förslag av kommissionen, besluta huruvida dess giltighet ska förlängas eller det på annat sätt ska ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i Internationella civila luftfartsorganisationen (*Icao*) vad gäller anmälan av avvikelser från standarder i bilagorna 1, 6, 8, 14, 18 och 19 till konventionen angående internationell civil luftfart (*Chicagokonventionen*) på flygsäkerhetsområdet, i den mån sådana standarder omfattas av unionens exklusiva befogenhet, ska fastställas i enlighet med de kriterier och det förfarande som anges i artiklarna 2 och 3 i detta beslut.

Artikel 2

När unionsrätten avviker från de standarder som avses i artikel 1 i detta beslut och anmälan till Icao av avvikelser från dessa standarder därför krävs i enlighet med artikel 38 i Chicagokonventionen, ska kommissionen, i god tid och minst två månader före en av Icao fastställd tidsfrist för anmälan av avvikelser, förelägga rådet en skriftlig handling för diskussion och godkännande, som särskilt grundas på den information som tillhandahållits av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet (*Easa*) i enlighet med artikel 90.4 i förordning (EU) 2018/1139, i tillämpliga fall, och som anger de detaljerade avvikelser som ska anmälas till Icao.

Artikel 3

1. När en medlemsstat i enlighet med artikel 71 i förordning (EU) 2018/1139 antar nationella åtgärder som beviljar undantag avseende enskilda fysiska eller juridiska personer, eller undantag vars sammanlagda varaktighet inte överstiger åtta månader, och när dessa nationella åtgärder avviker från de standarder som avses i artikel 1 i detta beslut och anmälan av avvikelser från dessa standarder således krävs i enlighet med artikel 38 i Chicagokonventionen, ska den medlemsstaten omedelbart underrätta kommissionen om varje avvikelse som anmäls.

2. Om de undantag som beviljats i enlighet med artikel 71 i förordning (EU) 2018/1139 har allmän giltighet och deras sammanlagda varaktighet överstiger åtta månader ska kommissionen, senast två veckor efter det att den eller de berörda medlemsstaterna underrättade den om avvikelserna i enlighet med artikel 71.1 i förordning (EU) 2018/1139, förelägga rådet en skriftlig handling för diskussion och godkännande, som särskilt grundas på den information som tillhandahållits av Easa i enlighet med artikel 90.4 i den förordningen samt information som tillhandahållits av medlemsstaterna enligt artikel 71 i den förordningen och som anger de detaljerade avvikelser som ska anmälas till Icao.

Artikel 4

Genomförandet av detta beslut ska inte medföra en överträdelse av medlemsstaternas skyldigheter enligt unionsrätten eller deras internationella skyldigheter enligt artikel 38 i Chicagokonventionen.

Artikel 5

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar inom Icao ska uttryckas av medlemsstaterna.

Artikel 6

Detta beslut är tillämpligt till och med den 30 november 2022. På grundval av ett förslag från kommissionen till rådet får rådet förlänga dess tillämpning eller på annat sätt ändra det.

Artikel 7

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 11 juni 2021.

På rådets vägnar
J.P. MATOS-FERNANDES
Ordförande
